

Sigue Pescando

Een vakantie zonder vissen is voor mij ondenkbaar en zo komt het dat ik ome Ko ontmoet.

Hij zit stroomafwaarts van het plaatsje Amposta te vissen aan de oever van de Ebro rivier in Spanje op een open plek tussen de eindeloos lange en brede riet kraag.

- “ Hoe zijn de vangsten vandaag, “ zeg ik tegen de vlezige rug die bekleed is met een rood T-shirt zonder mouwen en donkere zweetplekken. Het is de stereotype openingsvraag onder sportvissers.

Hij draait zich om en zegt wat geïrriteerd: “ Hoe weet jij nou dat ik een Hollander ben? Draag ik soms een oranje stropdas of heb ik klompen aan mijn voeten? ”

- “ Sorry hoor meneer, ” antwoord ik, “ maar omdat er op uw vistas *Hengelsport Albatros* staat dacht ik dat zo.

- “ Oké, grappig, daar had ik zelf niet aan gedacht en ja, ik vang goed, erg goed mag ik wel zeggen.

Mooie karpers, want daar vis ik speciaal op. Maar wat kom jij hier doen? ”

En zo begint onze kennismaking.

Ik installeer me met mijn visspullen naast hem. Er is ruimte genoeg en geen bezwaar van zijn kant. Behalve het aanlokkelijke vooruitzicht om veel te gaan vangen taxeer ik de krasse oude baas als een prettig mens met een gezellige babbel.

Ik word daarin niet teleurgesteld.

- “ Cornelis Keddeman uit Broek op Langedijk.

Maar zeg maar ome Ko hoor, want met die naam kennen ze me allemaal thuis op Langedijk, ” zo stelt hij zich voor.

Hij slaat een karpertje aan, drilt het beestje netjes uit en als hij de vis na het onthaken voorzichtig in zijn element terugzet gooit hij een kiezelsteen in een oude zinken

emmer die naast hem staat. *Kleng* doet de steen tegen het ijzer.

- “ Aan het einde van de visdag tel ik de steentjes uit de emmer en weet zo precies hoeveel ik er weer bij gevangen heb,” maakt hij me duidelijk.

- “ Terug in het hotel noteer ik dat aantal in mijn agenda en aan het einde van mijn vakantie tel ik de hele boel bij elkaar op.

Vorig jaar waren dat er totaal 1876. Niet slecht, hé.

Ik kom hier nu al jaren om in de zomer een paar maanden te vissen.

Altijd met de touringcar van reisbureau Zonvaart vanuit Amsterdam naar Valencia, maar in Valencia moet ik niet zijn.

De chauffeur geef ik bij vertrek altijd al een dikke fooi met een vette knipoog. Hij kent me en stopt, buiten de regels om, speciaal voor mij hier net over de brug van Amposta. Het hotelletje waar ik verblijf is erg goedkoop en stelt niet veel voor, maar het bed is goed en de kamer schoon.

Om eten en drinken geef ik niet veel en dat kost me maar een tientje per dag dus zo kan ik het financieel aardig lang uitzingen. Hoofdzaak is het vissen. Daar gaat het om.

Iedere dag vissen. Man, dat is pas genieten. Altijd mooi weer en veel leuke sport.

Mijn vrouw Greetje ging ook altijd mee. Dat was een mooie tijd. Samen hebben we hier veel genoten. Ze kon aardig meekomen met vissen en we deden vaak wedstrijdjes wie het meeste ving. Twee jaar geleden is ze overleden.

Hier, in Spanje, tijdens de vakantie. Ze ligt een dorp verderop begraven. Op die kleine begraafplaats van Aldea.

We hebben in Nederland kind nog kraai en het was met wat hulp van de hoteleigenaar eenvoudig te regelen, dus waarom niet. Trouwens, ze was gek op Spanje..., wacht

even, ik heb weer beet,” en *kleng* doet de steen even

later weer tegen het ijzer van de emmer.

- “ Ja, mijn vrouw, ” gaat hij verder met zijn verhaal, “ een best wijfie. Was erg dik met het geloof. Rooms hé. Ik had daar niets mee. Zo’n soort twee geloven op één kussen waar de duivel dan tussen zou slapen. Nooit wat van gemerkt hoor, maar zij wou wel graag kinderen en ik niet. Kinderen zijn hinderen, zei ik dan tegen haar, maar zij vond kinderen een zegen des Heeren. We werden het daar niet over eens en ook niet over het hiernamaals.

- “ Vrouwtje, wat wil je nou eigenlijk na je dood, ” zei ik dan om haar te plagen. “

- “ In een lange witte jurk eeuwig lofliederen zingen en met palmtakken zwaaien? Houd toch op, meid.”

Hij zwijgt even om een karper te onthaken en *kleng* klinkt het weer.

- “ Ik heb haar een paar maal dat mopje verteld van een sportvisser die de hemel niet in mag, “ gaat ome Ko verder. “ Aan de poort van de hel wordt hij daarna opgewacht door de duivel. “

- “ Wat was op aarde je hobby, ” vraagt die hem.

- “ Karper vissen, ’ antwoord de man.

- “ Oké, ” zegt de duivel. “ Hier in die kast vind je alle nodige visspullen en daar in die rivier kun je je eeuwige gang gaan. ”

De man begint met vissen en binnen een half uur heeft hij al drie dikke karpers gevangen.

Nou, denkt die man, dat valt me tot zover helemaal niet tegen in die hel, en hij legt zijn hengel neer in het gras voor een rookpauze en begint een zware van Nelle te draaien.

Dan staat plotseling de duivel achter hem die met een dreigende stem zegt: “ Er wordt hier wel door gevist, joh! ”

- “ Nou, “ zei ik dan tegen Greetje, “ jouw hemel en mijn hel zijn allebei knap klote voor ons soort mensen, maar als

ik dan toch mag kiezen, dan liever eeuwig vissen al zal het ophouden met roken me veel moeite kosten.

Ik ben gestopt haar die grap te vertellen want ze zag er de gein niet van in en werd er alleen maar verdrietig van. “

Hij valt even stil om een karper te drillen gevolgd door het bekende *kleng* van zijn telwerk.

Die vakantie heb ik nog een keer of wat samen met ome Ko op die vaste Amposta-stek zitten vissen en ook het jaar daar na.

Het was steeds weer een plezier. Hij had leuke verhalen en goede moppen en dat verveelt niet gauw samen met mooie vissport.

Dit jaar vind ik hem echter niet terug op de bekende stek. Het is toch dezelfde maand en dezelfde plek. Zijn oude roestige emmer staat onaangeroerd tussen het riet.

Ik zoek zijn hotel ” Sol Naciente ” op, in het wat vervallen centrum van Amposta, en vraag de vriendelijke hotelman naar Ome Ko *Hollanda* .

Die is de eerste dag van zijn vakantie ‘s ochtends dood in zijn bed gevonden en volgens zijn schriftelijke wilsbeschikking begraven bij zijn vrouw in Aldea, zo wordt me in gebrekkig engels verteld.

Een paar kilometer verderop vind ik de met cypressen omzoomde kleine begraafplaats en het graf van ome Ko en zijn vrouw.

De gedenksteen vermeldt slechts hun namen.

Margaretha en Cornelis Keddeman en daaronder in reliëf een karper met de tekst: “ *Sigue Pescando* ”

Thuis, in een lekkere luie tuinstoel met een koud biertje onder handbereik, zoek ik in het Spaanse zakwoordenboek naar de vertaling van “ *Sigue Pescando* ”.

Het betekent: “ *Dóórvissen* ”.

Ik pak een kiezelsteen van het grindpad en gooi die met een boog in een leeg conservenblik dat naast de schuur staat.

***Kleng* doet de steen tegen het ijzer .**

Rien Faasse